

**การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพ
การบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน**
**THE ADOPTION OF INTERNAL AUDITING STANDARD THAT AFFECTED
THE EFFECTIVENESS OF RISK MANAGEMENT FOR INVESTMENT- PROMOTED BUSINESSES**

วไลกรณ์ นวลสอาด¹

อภิตา สุทธิสานนท์²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนด้านการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 380 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent Samples t-test, F-test (One-way ANOVA), Pearson Correlation Analysis และ Multiple Regression Analysis

ผลการศึกษา พบว่า ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการและจำนวนพนักงานมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ประเภทของธุรกิจ มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบันมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน ด้านการดำเนินงาน และด้านการควบคุมยอดรายได้สุทธิต่อปี มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน และระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน ผลการทดสอบสมมติฐานการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในโดยภาพรวมด้วยวิธีการพยากรณ์พบว่า มีผลต่อระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงในด้านกลยุทธ์ ด้านการเงิน และด้านการดำเนินงาน ผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงทุกด้าน โดยความเสี่ยงด้านกลยุทธ์มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ความเสี่ยงด้านการเงิน ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน และความเสี่ยงด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

คำสำคัญ: มาตรฐานการตรวจสอบภายใน บริหารความเสี่ยง ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

¹ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

² อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Abstract

This research aimed to explore information from investment-promoted businesses in the aspect of the adoption of Internal Auditing Standard that affected the effectiveness of risk management, and to study the relationship of the adoption of Internal Auditing Standard and the effectiveness of risk management for investment-promoted businesses.

The sample in this study was 380 administrators from investment-promoted businesses in Bangkok and the suburban area. Statistics used to analyze data were Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, Independent Samples t-test, One-way ANOVA, Pearson Correlation Analysis, and Multiple Regression Analysis.

The results revealed that authorized capital and number of employees affected the effectiveness of risk management in the business strategy and business type aspects. The net asset value affected the effectiveness of risk management in the aspects of finance, operation, and control. Yearly net income affected the effectiveness of risk management in the operational aspect. The period of time operating the business affected the effectiveness of risk management in the financial aspect. The hypothesis results found that the adoption of Internal Auditing Standard, by using the forecasting method in all aspects, affected the priority level of the effectiveness of risk management in the aspects of strategy, finance, and operation. The adoption of Internal Auditing Standard correlated with the effectiveness of risk management in all aspects, where risk of strategic aspect was in the average level and same direction. Risks of financial, operational, and control aspects were in the low level and same direction.

Keywords: Internal Auditing Standard, Risk Management, Investment-Promoted Business

บทนำ

การบริหารธุรกิจในปัจจุบัน ทรัพยากรมนุษย์ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก เพราะมนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจ จะต้องมีการวางแผน การจัดคนเข้าทำงาน การประสานงาน การประเมินผล ซึ่งถือว่าเป็นเรื่อง que ทุกฝ่ายจะต้องทำความเข้าใจ นอกจากนี้ผู้บริหารกิจการจำเป็นต้องเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งมีความสำคัญที่จะต้องมีการพัฒนางาน พัฒนาระบบต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินงานไปได้ด้วยความราบรื่น การตรวจสอบภายในจึงเป็นวิวัฒนาการของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการควบคุมการดำเนินงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (กวี วงศ์พุด, 2548, น. 1) การควบคุมและการตรวจสอบภายใน เป็นการให้บริการข้อมูลแก่ฝ่ายบริหารและเป็นหลักประกันขององค์กรในด้านการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการควบคุมภายในที่เหมาะสม ทั้งในด้านการเงินและการบริหารงาน เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร โดยเสนอรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมการเพิ่มมูลค่าขององค์กร รวมทั้งการเป็นผู้ให้คำปรึกษากับฝ่ายบริหารในการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและดูแลให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า ซึ่งการควบคุมและการตรวจสอบภายในมีส่วนผลักดันให้เกิดความสำเร็จดังกล่าว (อุษณา ภัทรมนตรี, 2552, น. 1-2,1-3)

ปัจจุบันการบริหารงานขององค์กรทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ได้มีการขยายตัวจนทำให้การบริหารงานมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิทยาการก้าวหน้าและเทคโนโลยี ผู้บริหารไม่สามารถที่จะควบคุมดูแลรายละเอียดการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง การควบคุมและการตรวจสอบภายในจึงเข้ามามีบทบาทยิ่งขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือของผู้บริหารในการตรวจสอบและมีมาตรการควบคุมต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร ทำให้องค์กรเกิดความน่าเชื่อถือ และเพื่อดูแลความเรียบร้อยขององค์กร ป้องกันไม่ให้องค์กรเกิดผลเสียหายและทำให้เกิดการตรวจสอบประเมินเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข จึงถือได้ว่าการควบคุมและการตรวจสอบภายในเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของผู้บริหารที่จะนำมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร (สมาคมผู้ตรวจสอบภายใน, 2547)

องค์กรที่มีการจัดการบริหารที่ดีจะต้องดำเนินงานบนพื้นฐานของ 3 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ การตรวจสอบภายใน (Internal audit) การควบคุมภายใน (Internal control) และการบริหารความเสี่ยง (Risk management) โดยนำอาศัยหลักการพื้นฐานของการกำกับดูแลกิจการขององค์กรที่ดี ทั้งนี้เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียขององค์กรสามารถเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผลว่า องค์กรจะสามารถดำรงอยู่ได้ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างแข็งแกร่ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน จึงได้เร่งจัดทำแผนงานและดำเนินการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตและเกิดการรั่วไหลของระบบที่เกิดขึ้นจากผู้นำและผู้บริหารระดับสูง ที่ก่อผลเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศและกระทบถึงการลงทุน (อุษณา ภัทรมนตรี, 2545, น.1-2, 1-3) ทำให้เกิดกระแสการกำกับดูแลกิจการที่ดี เกิดความโปร่งใส โดยเน้นการบริหารที่มีคุณภาพ การตรวจสอบภายในและการควบคุมภายในที่ดี

ซึ่งธุรกิจที่ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวและเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญกับเศรษฐกิจของประเทศ โดยที่รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจึงมีนโยบายส่งเสริมธุรกิจเหล่านั้นเพื่อบรรเทาภาระด้านการคลังของรัฐบาลเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต และเพื่อการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพกับ AEC โดยให้สิทธิและประโยชน์แก่โครงการที่มีผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจอย่างแท้จริง ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามที่รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญแบ่งออกเป็น 7 หมวด ได้แก่ หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค

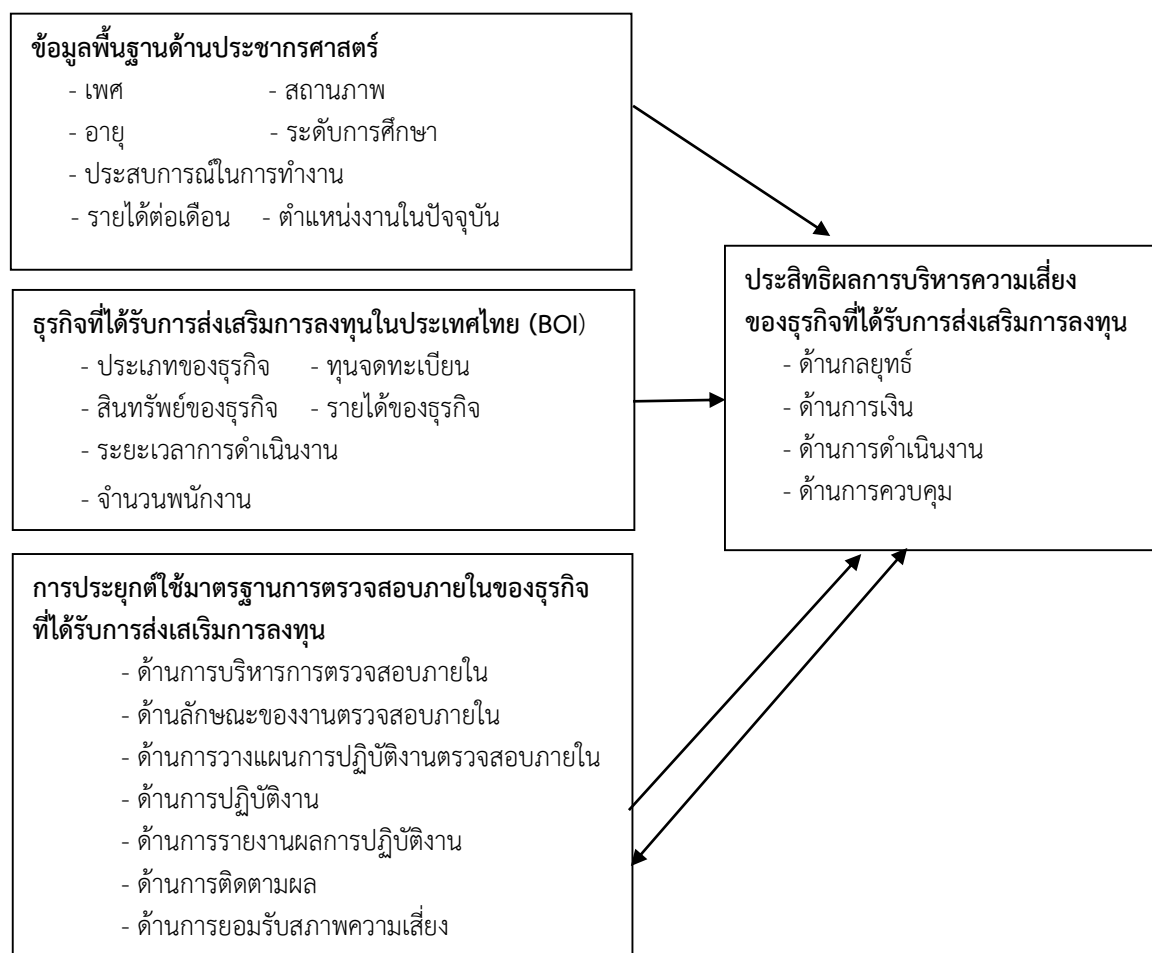
องค์กรธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนทั้งหมดที่กล่าวมานี้ล้วนแล้วแต่ต้องมีการจัดการภายในที่ดี จึงพยายามที่จะคิดค้นหาวิธีการควบคุมความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อรับมือกับคู่แข่งจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการแข่งขัน หรือการเสียเปรียบทางการค้า องค์กรธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยเฉพาะผู้บริหารที่ต้องตระหนักถึงการวางแผนการบริหารการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบภายใน (Internal audit) ที่สามารถให้ความเชื่อมั่นและการให้คำปรึกษาอย่างเป็นอิสระ เที่ยงธรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าและปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กร โดยการใช้การประเมินการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารความเสี่ยง (Risk management) การควบคุมภายใน (Internal control) และกำกับดูแลอย่างเป็นระบบและมีระเบียบวิธีเพื่อสามารถนำพาองค์กรไปสู่วัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมายได้

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

ทดสอบว่าการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในนั้นมีประสิทธิภาพที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลในการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือไม่ อย่างไร ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัย สามารถนำไปใช้ในการกำหนด และจัดทำในส่วนของ การพัฒนาเรื่องมาตรฐานการตรวจสอบภายใน ให้ผู้บริหารได้ตระหนักถึงความสำคัญในการใช้มาตรฐานการ ตรวจสอบภายในเพื่อการบริหารความเสี่ยง ที่สามารถนำพาธุรกิจและองค์กรให้เจริญเติบโตและอยู่รอดใน ระยะยาวได้ต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร ความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดการวิจัยโดยมี ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม และใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในตัวแปรอิสระ ทั้งหมด ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ ข้อมูลธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย และการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน
2. ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่มีทุนจดทะเบียน สินทรัพย์ของธุรกิจ รายได้ของธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน และจำนวนพนักงาน ที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน
3. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน
4. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
2. เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ
3. เพื่อศึกษาข้อมูลด้านการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจ ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย

ประโยชน์ของงานวิจัย

1. ทราบถึงข้อมูลสำคัญด้านประชากรศาสตร์ที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
2. ทราบถึงข้อมูลทางด้านธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยง
3. ทำให้เกิดการส่งเสริมกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดีนำข้อมูลการตรวจสอบและควบคุมภายในมาใช้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. เป็นแนวทางในการสร้างความเข้าใจและการนำไปประยุกต์ใช้เกี่ยวกับมาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรในการศึกษาวิจัยได้แก่ ผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 7,838 คน โดยคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane และใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) แล้วแยกสุ่มเป็นสัดส่วนภูมิกับประชากรทั้งหมด เหลือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 380 คน แยกตามกลุ่มธุรกิจดังนี้

- 1) เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร 58 คน
- 2) เหมืองแร่ เซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐาน 19 คน

- 3) อุตสาหกรรมเบา 53 คน
- 4) ผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง 65 คน
- 5) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า 53 คน
- 6) เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก 51 คน
- 7) กิจการบริการและสาธารณูปโภค 81 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (questionnaires) ได้สร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น และศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วทำการตรวจสอบหาคุณภาพของแบบสอบถามโดยทดสอบใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ได้เท่ากับ 0.898 จึงจัด แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุน	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	4.54	0.51	มากที่สุด	2
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	4.57	0.48	มากที่สุด	1
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	4.40	0.55	มากที่สุด	4
ด้านการปฏิบัติงาน	4.51	0.43	มากที่สุด	3
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	4.31	0.52	มากที่สุด	5
ด้านการติดตามผล	4.25	0.52	มากที่สุด	6
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	3.99	0.58	มาก	7
การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในโดยรวม	4.37	0.37	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 6 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57) รองลงมา คือด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54) ด้านการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31) และด้านการติดตามผล (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25) ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
ด้านกลยุทธ์	4.14	0.49	มาก	1
ด้านการเงิน	3.93	0.69	มาก	3
ด้านการดำเนินงาน	3.88	0.72	มาก	4
ด้านการควบคุม	4.10	0.72	มาก	2
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยรวม	4.01	0.51	มาก	

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านกลยุทธ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14) รองลงมาคือ ด้านการควบคุม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10) ด้านการเงิน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการดำเนินงาน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามเพศ

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ชาย	4.08	0.52	-2.527	378	0.012*
	หญิง	4.20	0.45			
ด้านการเงิน	ชาย	3.85	0.74	-2.442	378	0.015*
	หญิง	4.02	0.61			
ด้านการดำเนินงาน	ชาย	3.89	0.75	0.364	378	0.716
	หญิง	3.87	0.68			
ด้านการควบคุม	ชาย	4.07	0.77	-0.745	378	0.456
	หญิง	4.13	0.67			
โดยภาพรวม	ชาย	3.97	0.55	-1.575	378	0.116
	หญิง	4.05	0.45			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามเพศของผู้บริหารธุรกิจ พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เมื่อวิเคราะห์ในรายด้านพบว่าด้านกลยุทธ์ ด้านการเงิน มีนัยสำคัญที่ 0.012 และ 0.015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธ สมมติฐาน (H_0) สรุปว่า เพศของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ด้านการเงิน แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
จำแนกตามระดับการศึกษา

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	0.007	2	0.004	0.015	0.985
	ภายในกลุ่ม	91.378	377	0.242		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	0.037	2	0.019	0.039	0.961
	ภายในกลุ่ม	178.980	377	0.475		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.103	2	0.552	1.065	0.346
	ภายในกลุ่ม	195.298	377	0.518		
	รวม	196.401	379			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	0.334	2	0.167	0.318	0.728
	ภายในกลุ่ม	197.998	377	0.525		
	รวม	198.332	379			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.159	2	0.079	0.309	0.734*
	ภายในกลุ่ม	96.649	377	0.256		
	รวม	96.808	379			

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้บริหารธุรกิจ พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.734 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริหารธุรกิจที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
จำแนกตามสถานภาพ

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง	สถานภาพ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ด้านกลยุทธ์	โสด	4.14	0.53	-0.015	378	0.988
	สมรส	4.14	0.48			
ด้านการเงิน	โสด	3.97	0.68	0.702	378	0.483
	สมรส	3.91	0.69			
ด้านการดำเนินงาน	โสด	3.96	0.74	1.368	378	0.172
	สมรส	3.85	0.71			
ด้านการควบคุม	โสด	4.17	0.73	1.162	378	0.246
	สมรส	4.07	0.72			
โดยภาพรวม	โสด	4.06	0.49	1.138	378	0.256*
	สมรส	3.99	0.51			

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามสถานภาพของผู้บริหารธุรกิจ พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่า

Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.256 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริหารธุรกิจที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	0.429	3	0.143	0.591	0.621
	ภายในกลุ่ม	90.957	376	0.242		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3.984	3	1.328	2.853	0.037*
	ภายในกลุ่ม	175.033	376	0.466		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.000	3	0.667	1.289	0.278
	ภายในกลุ่ม	194.401	376	0.517		
	รวม	196.401	379			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	1.483	3	0.494	0.944	0.419
	ภายในกลุ่ม	196.850	376	0.524		
	รวม	198.332	379			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.356	3	0.452	1.781	0.150
	ภายในกลุ่ม	95.451	376	0.254		
	รวม	96.808	379			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนพบว่าในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.037 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินแตกต่างกัน

ตารางที่ 7 แสดงการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ประกอบด้วย ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (X_1) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (X_3) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (X_5) ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (X_7) กับประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ($\hat{Y}_1$)

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjust R Square	Std. Error of the Estimate
	0.606	0.367	0.355	0.394

จากตารางที่ 7 สรุปได้ว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับกลุ่มตัวแปรอิสระที่เหลืออยู่ คือ ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (X_1) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (X_3) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (X_5) ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (X_7) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.606 และสามารถทำนายความถูกต้องผลการวิเคราะห์ของแปรตาม (Adjusted R Square) ได้ร้อยละ 35.50

ตารางที่ 8 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ประกอบด้วย ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (X_1) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (X_3) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (X_5) ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (X_7) ที่มีผลกับระดับความสำคัญของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ($\hat{Y}_1$)

ด้านกลยุทธ์ Y_1	Unstandardized (b)	SE	Standardized (β)	t	Sig.
(ค่าคงที่)	1.129	0.250		4.516	0.000
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน X_1	0.138	0.062	0.142	2.216	0.027*
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน X_3	0.137	0.055	0.154	2.471	0.014*
ด้านการปฏิบัติงาน X_4	-0.084	0.073	-0.073	-1.150	0.251
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน X_5	0.233	0.059	0.245	3.972	0.000*
ด้านการติดตามผล X_6	-0.003	0.052	-0.003	-0.052	0.959
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง X_7	0.316	0.043	0.375	7.304	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 8 พบว่าการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (X_1) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (X_3) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (X_5) ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (X_7) มีค่า Sig. เท่ากับ 0.027, 0.014, 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สำหรับตัวแปรอิสระที่จะสามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ระดับความสำคัญต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ($\hat{Y}_1$) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$(\hat{Y}_T) = b_0 + b_1(X_1) + b_2(X_2) + b_3(X_3) + b_4(X_4) + b_5(X_5) + b_6(X_6) + b_7(X_7)$$

แทนค่าในสมการ

$$(\hat{Y}_1) = 1.129 + .138 X_1 + .137 X_3 + .233 X_5 + .316 X_7$$

ตารางที่ 9 แสดงค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจด้านการควบคุม

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน	ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจด้านการควบคุมสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์		
	(r)	Sig.	แปลผล
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	-0.001	0.983	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	0.044	0.391	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	0.081	0.114	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการปฏิบัติงาน	0.054	0.295	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	0.015	0.778	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการติดตามผล	0.081	0.114	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	0.111*	0.031*	สัมพันธ์ในระดับต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 9 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจด้านการควบคุม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของเพียร์สันพบว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง มีนัยสำคัญที่ 0.031 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่าการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการควบคุม โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.111 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน สามารถสรุปได้ทั้งหมด 5 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สถานภาพสมรส อายุมากกว่า 47 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาท - 45,000 บาท และดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับกลาง

2. ประเภทของธุรกิจส่วนใหญ่เป็นกิจการบริการและสาธารณูปโภค มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10 ล้านบาท มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นมากกว่า 20 ล้านบาท ยอดรายได้สุทธิต่อปีมากกว่า 50 ล้านบาท มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 5 - 10 ปี และมีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 100 คน

3. เมื่อศึกษาข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง พบว่า เพศ อายุ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกัน ซึ่งเพศ มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์และด้านการเงิน โดยอายุและรายได้ต่อเดือน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน เมื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนพบว่า ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ และจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ โดยประเภทของธุรกิจ และ มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ด้านการเงิน ด้านการดำเนินงาน และด้านการควบคุม ยอดรายได้สุทธิ

ต่อปีที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน

4. ผลการพยากรณ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง พบว่า ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์มีผลต่อการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน ด้านการวางแผนปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง โดยประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน มีผลต่อการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน และประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงานมีผลต่อการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านการติดตามผล

5. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง พบว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการติดตามผล และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน ด้านการวางแผนปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านการติดตามผล และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน และด้านการควบคุม โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

อภิปรายผล

ผลการศึกษาการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน สามารถสรุปได้ว่า

1. ผู้บริหารธุรกิจที่มีเพศ อายุ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน โดยที่ผู้บริหารธุรกิจที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนด้านกลยุทธ์และด้านการเงินแตกต่างกัน โดยที่ อายุ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงานแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Larkin (2000) ที่ได้ศึกษาเรื่องโมเดลผลการปฏิบัติงานสำหรับผู้ตรวจสอบบัญชีที่เป็นเจ้าหน้าที่ในสิ่งแวดล้อมแบบการตรวจสอบภายใน พบว่า ตัวแปรต่างๆ ของสมาชิกเจ้าหน้าที่พนักงานที่ได้ศึกษาคัดเลือก มีความสัมพันธ์กับตัวแปรกับผลการปฏิบัติงานที่จะประสบผลสำเร็จของผู้ตรวจสอบบัญชี แรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงานและกับความพึงพอใจในงานนั้น โดยส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องอย่างมากกับผลการปฏิบัติงานที่ประสบผลสำเร็จ

2. ประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน ยอดรายได้สุทธิต่อปี ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ และจำนวนพนักงานที่แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านกลยุทธ์ ด้านการเงินด้านการดำเนินงาน ด้านการควบคุมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงดาว วงษ์พระลับ (2542) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของการตรวจสอบภายในในการบริหารงานคลัง กรณีศึกษาวิทยาลัยการศึกษา

สาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น พบว่า การจัดโครงสร้างองค์กร การจัดอัตรากำลังที่เหมาะสมและมีส่วนรวมในการกำหนดภาระหน้าที่รับผิดชอบ มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานคลัง การตรวจสอบภายในทำให้การปฏิบัติงานในด้านการงบประมาณ ด้านการเงิน ด้านธุรกิจ เกิดประสิทธิภาพระบบการทำงานดีขึ้น ผลกระทบจากการตรวจสอบภายในในการบริหารงานคลังที่มีผลกระทบด้านบวกและด้านลบ จึงสอดคล้องกับแนวคิดด้านกลยุทธ์ (Strategic) ของกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2550, น.2) ที่กล่าวว่า ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์แผนดำเนินงานและการนำไปปฏิบัติไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับปัจจัยต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ ความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก (External Factor Risks) และความเสี่ยงจากปัจจัยภายใน (Internal Factor Risks) ทำให้การบริหารงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์

3. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ ด้านการเงิน ด้านการควบคุม และด้านการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในของจินตนา สาขาวรรณและคณะ (2550, น. 8-1) ที่กล่าวว่า แผนการปฏิบัติงานที่หน่วยงานตรวจสอบภายในจัดทำไว้ล่วงหน้าว่าจะตรวจสอบเรื่องใด ด้วยวัตถุประสงค์อะไรและเมื่อเวลาใดตลอดทั้งการประเมินประสิทธิภาพการควบคุมภายใน การกำหนดกำลังคนและทรัพยากรที่จะใช้ในการตรวจสอบ การวางแผนการตรวจสอบที่ดีจะมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่งานตรวจสอบภายในเป็นอย่างมากซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านการดำเนินงานของกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2550, น. 2) ที่กล่าวว่า งานวิจัยของด้านการดำเนินงานเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานธุรกิจตามปกติแต่ธุรกิจจะต้องหาวิธีการในการจัดการป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้น ถ้าหากธุรกิจปล่อยให้ความเสี่ยงในด้านปฏิบัติการเกิดขึ้นมาก ผลการดำเนินงานของธุรกิจอาจไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ ซึ่งจะส่งผลให้ผลตอบแทนผู้ถือหุ้นบริษัทลดลงด้วยซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2550, น.2) ที่กล่าวว่า เป็นอีกประเภทของความเสี่ยงที่มีความสำคัญต่อองค์กรซึ่งความเสี่ยงด้านการเงินนี้ ประกอบด้วย 1) ความเสี่ยงในการบริหารเงิน (Treasury Risks) เป็นความเสี่ยงของฝ่ายบริหารเงินขององค์กรที่จะต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงจากการปรับตัวของอัตราดอกเบี้ยที่อาจมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย หรือลดลงของอัตราดอกเบี้ย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทั้งบริษัทที่มีการกู้ยืมเงินในระยะสั้นและระยะยาวแตกต่างกันไปความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน 2) ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risks) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจาก การทำธุรกรรมต่างๆ ขององค์กรและส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการระบบสินเชื่อทางการค้าขององค์กร 3) ความเสี่ยงในการซื้อขายตราสารการเงิน (Trading Risks) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการซื้อขายหรือขายตราสารทางการเงิน รวมถึงตราสารอนุพันธ์ และตราสารหนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรเพ็ญ งามอามาจา (2549) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการพัฒนางานตรวจสอบจากปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในและตรวจสอบการดำเนินงาน ของผู้ตรวจสอบภายใน การทำเรื่องแห่งประเทศไทย พบว่า ผู้ตรวจสอบภายในส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานตรวจสอบมากที่สุด คือ นโยบายและการสนับสนุนของฝ่ายบริหาร และความพร้อมด้านทักษะความรู้ความสามารถของผู้ตรวจสอบภายใน หน่วยงานตรวจสอบภายในมีการปฏิบัติงานตามกระบวนการปฏิบัติงานตรวจสอบโดยทั่วไปและกระบวนการตรวจสอบการทำงานครบถ้วนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐวงศ์ พูนผล (2545) ได้ศึกษาเรื่องความรู้มาตรฐานมาควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 ของผู้ตรวจสอบภายในของส่วนราชการระดับกระทรวง พบว่า ผู้ตรวจสอบภายในของส่วนราชการระดับกระทรวง ยังมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 ไม่เพียงพอโดยตอบคำถามผิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยงในอัตราร้อยละ 81.8 ตอบคำถามพื้นฐานและด้านกิจกรรมการควบคุมผิดในอัตราร้อยละ 70.9 ด้านสารสนเทศ

และการสื่อสารตอบผิตรี้อยละ 58.2 ด้านการประเมินผลตอบผิตรี้อยละ 49.1 และด้านสภาพแวดล้อมของการควบคุมตอบผิตรี้อยละ 29.1 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มที่มีตำแหน่งระดับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในในระดับกระทรวง 8 ว. หรือ 7 ว. ที่มีอายุระหว่าง 37-42 ปี อายุการทำงานราชการ 14 - 18 ปี และอายุการทำงานด้านการตรวจสอบ 1-8 ปี เป็นกลุ่มที่ตอบคำถามผิติมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแนวคิดด้านการดำเนินงานของกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2550, น. 2) ที่กล่าวว่า งานวิจัยของด้านการดำเนินงานเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานธุรกิจตามปกติแต่ธุรกิจจะต้องหาวิธีการในการจัดการป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้น ถ้าหากธุรกิจปล่อยให้มีความเสี่ยงในด้านปฏิบัติการเกิดขึ้นมาก ผลการดำเนินงานของธุรกิจอาจไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ ซึ่งจะส่งผลให้ผลตอบแทนผู้ถือหุ้นบริษัทลดลงด้วย ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการนี้ ประกอบด้วยความเสี่ยง 3 ประเภทประกอบด้วยความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงาน ความเสี่ยงในการถูกดำเนินคดีตามกฎหมายและความเสี่ยงจากบุคลากร ซึ่งความเสี่ยงทั้งหมดนี้เป็นความเสี่ยงที่ผู้บริหารต้องควบคุมให้ดี

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนควรกำหนดกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเงิน และด้านการดำเนินงานเนื่องจากการดำเนินธุรกิจมีความเสี่ยงอยู่มาก ดังนั้นหากศึกษาด้านการเงิน และด้านการดำเนินงาน และสามารถบริหารทั้ง 2 ด้านให้สมดุลกัน จะทำให้มีการดำเนินธุรกิจที่มีประสิทธิภาพและแข่งขันกับคู่แข่งได้
2. ผู้บริหารของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนควรสนับสนุนการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง เนื่องจากการดำเนินธุรกิจหากสามารถระบุและทราบว่าจะอะไรที่เป็นความเสี่ยงของธุรกิจได้จะสามารถบริหารจัดการกับความเสี่ยงนั้นได้ธุรกิจก็ไม่เกิดปัญหาทำให้ได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูงขึ้น
3. ผู้บริหารของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนควรศึกษาความสำคัญเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงานเนื่องจากจะมีผลกระทบโดยตรงต่อผลการดำเนินงานหรือผลตอบแทนอื่นๆซึ่งในส่วนนี้การดำเนินธุรกิจจะต้องวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่เกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต

1. ควรศึกษาการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของหน่วยธุรกิจอื่นเช่นกลุ่มบริษัทต่างๆบริษัทมหาชนจำกัดหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
2. ควรศึกษาผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับการบริหารความเสี่ยงในธุรกิจเฉพาะกลุ่มเช่นธุรกิจที่ดำเนินงานเกี่ยวกับโรงพยาบาล กิจกรรมโลจิสติกส์ การโรงแรม การท่องเที่ยวหรือการส่งออก
3. ควรศึกษาการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจต่อธุรกิจหรือธุรกิจต่อหน่วยงานของรัฐ
4. ควรศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการบริหารความเสี่ยงในธุรกิจ รวมทั้งการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอก ภายใน การวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งปัญหาและอุปสรรคเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข

เอกสารอ้างอิง

- กวี วงศ์พัฒน์. (2548). การตรวจสอบภายใน. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. (2550). การบริหารจัดการความเสี่ยง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- จันทนา สาขากกร และคณะ. (2550). การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน. กรุงเทพฯ: ทีพีเอ็นเพรส.
- ณัฐวงศ์ พูนผล. (2545). ความรู้มาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ.2544 ของผู้ตรวจสอบภายในของส่วนราชการระดับกระทรวง. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ดวงดาว วงษ์พระลับ. (2542). การศึกษาผลกระทบของการตรวจสอบภายในในการบริหารงานคลัง: กรณีศึกษาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น. (การศึกษานิพนธ์พิเศษปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- พรเพ็ญ งามอรรถาจา. (2549). ความต้องการพัฒนางานตรวจสอบจากปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในและตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ตรวจสอบภายในการทำเรื่องแห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย. (2547). มาตรฐานสากลการปฏิบัติงานวิชาชีพการตรวจสอบภายใน. กรุงเทพฯ: สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย.
- อุษณา ภัทรมนตรี. (2545ก). การตรวจสอบและการควบคุมภายในแนวคิดและกรณีศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุษณา ภัทรมนตรี. (2552ข). การตรวจสอบภายในสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Larkin, M. J. (2000). The ability of internal auditors to identify ethical dilemmas. *Journal of Business Ethics*, 23, (4), 401-409.

